

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XXVI | Warszawa, dnia 3 stycznia 1949 r. | Nr 1



TREŚĆ:

ODEZWA NOWOROCZNA
MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

Z okazji Nowego Roku składam pracownikom Resortu Poczty i Telekomunikacji najlepsze życzenia pomyślności osobistej i dalszej owócnej pracy dla dobra Polski Ludowej.

Równocześnie pragnę podziękować wszystkim pionierom współzawodnictwa pracy za ich ofiarny wysiłek w kierunku postawienia poczty i telekomunikacji na obecnym poziomie. W szczególności służba doręczycielska wykazała w ubiegłym okresie właściwe zrozumienie swojej roli społecznej, pozyskując w obszarach wiejskich ponad 5 milionów nowych czytelników prasy codziennej i periodycznej. Równolegle ze służbą listonosza nasza służba teletechniczna podjęła samorzutnie akcję telefonizacji wsi i już dzisiaj może się poszczycić pięknymi rezultatami na wielu jej odcinkach. Upowszechnienie czytelnictwa i stelefonizowanie coraz liczniejszych gromad i ośrodków — oto zapowiedź postępu kultury i łatwiejszego życia wsi polskiej.

W tym wyścigu pracy ofiarnej i owocnej również administracja terenowa naszego resortu wystawiła sobie chlubne świadectwo dobrego gospodarza, przyczyniając się swą skrzętnością, zmysłem racjonalizacji wydatków i — przede wszystkim — zrozumieniem potrzeb Państwa do osiągnięcia przez P. P. T. T. sumy ok. miliarda zł oszczędności.

Podkreślam również z całym zadowoleniem i uznaniem Waszą pracę, którą ofiarowaliście dla uczczenia Kongresu Zjednoczenia Partii Robotniczych, czym daliście dowód zespolenia się z ruchem, dążącym do lepszego jutra. Czyn przedkongresowy pracownika poczty i telekomunikacji, należycie doceniany przez społeczeństwo, przyśpieszył znakomicie tak konieczne usprawnienie w działalności naszej instytucji.

Na tej podstawie mogę żywić nadzieję, że w roku 1949 nie tylko utrwalą się osiągnięcia roku ubiegłego, ale powstaną nowe zdobycze, przyśpieszające rozwój naszej instytucji na drodze ku socjalizmowi.

Minister Poczt i Telegrafów
Prof. dr inż. W. Szymanowski



Poz. 1.

Zarządzenie

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 grudnia 1948 r. w sprawie zmiany Instrukcji Organizacyjnej jednostek kierowniczych, wykonawczych i centralnych państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

W instrukcji organizacyjnej jednostek kierowniczych, wykonawczych i centralnych państwowego przedsiębiarstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" z dnia 31 sierpnia 1935 roku (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 20, poz. 56) z późniejszymi zmianami (Dz. Urz. Min. P. i T. z roku 1945 Nr 2, poz. 20; z roku 1946 Nr 2, poz. 11; Nr 3, poz. 20; Nr 4, poz. 24; z roku 1947 Nr 2, poz. 11 i z roku 1948 Nr 15, poz. 34) wprowadza się następujące zmiany:

1. W rozdziale II, § 3 wstawia się nowy punkt: „4 planowania".
2. W rozdziale II, § 4 wstawia się nowy punkt o brzmieniu następującym:
   „4 do oddziału planowania:
   a) opracowywanie planów gospodarczych z wyjątkiem planu finansowo-gospodarczego;
   b) opiniowanie wniosków zgłaszanych przez poszczególne jednostki organizacyjne do planu finansowo-gospodarczego;
   c) kontrola wykonania planów gospodarczych;
   d) sprawozdawczość związana z wykonaniem planów gospodarczych;
   e) analiza wpływów i wydatków;
   f) inne zadania, wynikające z gospodarki planowej, a nie objęte zakresem działania pozostałych komórek organizacyjnych Dyrekcji."
3. W rozdziale II, § 7 dodaje się nowy punkt „j" o brzmieniu następującym:
   „j) czuwać nad koordynacją prac w zakresie planowania i nad wykonaniem planów."
4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Minister Poczt i Telegrafów
Prof. dr inż. W. Szymanowski

Poz. 2.

Częściowa zmiana instrukcji o ograniczeniach wywozowych dla towarów wysyłanych zagranicę w przesyłkach pocztowych.

W instrukcji o ograniczeniach wywozowych dla towarów wysyłanych zagranicę w przesyłkach pocztowych z dnia 3 maja 1948 r. Nr PZ. 520 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 11, poz. 25) wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp pierwszy punktu 5 otrzymuje brzmienie:
   „5. Od przesyłek nadawanych w urzędach pocztowych, przy których brak jest podurzędów celnych (pkt. 4), należy pobrać od nadawcy niezależnie od opłat za przewóz, celną opłatę manipulacyjną w kwocie 100 zł od jednej przesyłki, opłatę za druk celny (kwit celny wywozowy) w kwocie 30 zł oraz opłatę przewidzianą w taryfie pocztowej za dostarczenie przesyłki pocztowej do odprawy celnej wywozowej (poz. 91) obecnie również w kwocie 50 zł."
b) punkt 6 otrzymuje brzmienie:
   „6. Pobrane opłaty t. j. celną opłatę manipulacyjną, opłatę za druk celny oraz opłatę za dostarczenie przesyłki do odprawy celnej wywozowej zalicza urząd nadania na pocztowy rachunek miejscowy."
c) punkt 9 otrzymuje brzmienie:
   „9. Po nadejściu kwitu celnego z kartką należnościową urząd nadania podejmuje z rachunku miejscowego (pkt. 6) odnośną kwotę i zalicza 130 zł w wykazie pobranych należności celnych, podając w rachunku miejscowym pozycję wykazu pobranych należności celnych, pod którą kwotę tę zarachowano, a za resztę (50 zł) zakupuje znaczki opłaty i nakleja je na kartce należnościowej.
   Kwit celny należy doręczyć nadawcy przesyłki."

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a obowiązuje od dnia 1 stycznia 1949 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 6 sierpnia 1948 r. Nr PZ. 520 w sprawie częściowej zmiany instrukcji o ograniczeniach wywozowych dla towarów wysyłanych zagranicę w przesyłkach pocztowych.

Nr PZ. 520 z dnia 29 grudnia 1948 r.

OKÓLNIKI:

Nieprawidłowości w wysyłaniu towarów zagranicę w przesyłkach pocztowych.

Stwierdzono, że niektóre placówki pocztowe nie stosują się do przepisów instrukcji o ograniczeniach wywozowych dla towarów wysyłanych zagranicę w przesyłkach pocztowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 11 z 1948 r. poz. 25 i Nr 18 z 1948 r. poz. 46). W szczególności:

1. nawet w przypadku posiadania przez nadawcę zezwolenia na wywóz odmawiają

przyjęcia przesyłek pocztowych z zawartością towarów i kierują wysyłających do urzędów pocztowo-celnych narażając ich na koszta podróży i stratę czasu,

2. nie wypisują przy paczkach nadawanych w urzędach, przy których brak jest oddziałów pocztowo-celnych (podurzędów celnych), numeru zezwolenia na wywóz na adresie pomocniczym — a przy przesyłkach listowych na stronie adresowej przesyłki w dolnym lewym rogu przesyłki;
3. nie przesyłają równocześnie z paczkami do urzędów wymiany odnośnych dokumentów, wskutek czego powstają duże opóźnienia w dalszej wysyłce paczek. Chodzi przede wszystkim o paczki wysyłane do Z. S. R. R., do których oprócz adresów pomocniczych i deklaracyj celnych wymagane są często świadectwa weterynaryjne i dezynfekcyjne;
4. nie odnotowują pobranych od nadawców opłat manipulacyjno-celnych na nieadresowej stronie przesyłki w formie adnotacji „Pobrano opłaty w kwocie .... zł", co powoduje zbędną korespondencję między urzędem wymiany i nadania lub niekiedy nawet zwrot przesyłki;
5. nie przestrzegają przepisu, aby listy zawierające towary były zaopatrzone przez nadawcę w zieloną nalepkę z napisem „Cło — można otworzyć z urzędu" (druk Nr 56) lub w analogiczne oświadczenie nadawcy, umieszczone na liście;
6. przyjmują przesyłki z żywnością, nie wyłączając nawet kilkukilogramowych paczek, bez zezwolenia wywozu, wydanego przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, Wydział Reglamentacji;
7. pobierają od nadawców opłaty manipulacyjno-celne i za dostarczenie do odprawy celnej przy przesyłkach wolnych od tych opłat, zawierających wzory i próbki towarów, książki, broszury i t. p.;
8. nie dołączają do przesyłek listowych, przedstawionych przez strony, zezwoleń wywozu;
9. nie umieszczają przy nadaniu na przesyłkach listowych (pakiecikach) wyraźnych odcisków datownika, co uniemożliwia przy wystawianiu kwitów celnych w urzędach pocztowo-celnych, znajdujących się w wyjściowych urzędach wymiany, ustalenie urzędu nadawczego, do którego winien być wysłany kwit celny. Z tego powodu kwity celne dostają się nie do urzędów, w których nadano przesyłki i gdzie pobrano i zaliczono na rachunku miejscowym przypadające opłaty, lecz do urzędów, na obszarze których zamieszkuje nadawca. Kwity takie wracają następnie z urzędów, do których zostały przesłane, z adnotacją, że dana przesyłka nie została tam nadana. Urzędy natomiast, w których przesyłki zostały nadane, upominają się o kwity celne.

Również na przesyłkach nie są podawane dokładne adresy nadawców, potrzebne do wystawienia kwitów celnych.

Poza tym zauważono nieprawidłości, wynikające z nieznajomości innych przepisów, a mianowicie:

1. przesyłki listowe oraz paczki kierowane są często nie do właściwych urzędów wymiany, lecz wprost do punktów zdawczo-odbiorczych z pominięciem urzędu wymiany. Wskutek tego przesyłki wychodzą zagranicę bez wpisania ich do odnośnych dokumentów (karta paczkowa, lista przesyłek poleconych) i bez wykazania za paczki należności przypadających obcym zarządom za dalszy transport, co pociąga za sobą reklamacje zagranicznych urzędów wymiany i wywołuje niepotrzebną korespondencję.

   Spis urzędów wymiany, odprawiających odsyłki listowe z Polski zagranicę ogłoszony został w Dz. Urz. M. P. i T. Nr 17 z 1947 r. str. 277-279, a dla obrotu paczkowego w Dz. Urz. M. P. i T. Nr 12 z 1948 r. str. 89;
2. oprócz zezwoleń wywozu brak jest często przy paczkach deklaracyj celnych i statystycznych kart zgłoszenia (§ 20. II P 14),
3. przyjmowane są przez placówki pocztowe do Z. S. R. R. przesyłki listowe, zawierające przedmioty podlegające w Z. S. R. R. należnościom celnym, co sprzeczne jest z postanowieniami okólnika z dnia 27 kwietnia 1948 r. Nr PZ. 203 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 10 z 1948 r.);
4. placówki przy wypisywaniu białych nalepek kierunkowych (§ 24 II P 14) nie uwzględniają nazw urzędów celnych, podanych w zezwoleniu wywozu. Powoduje to zwłokę w przewozie oraz zbędną korespondencję, jaką przeprowadza urząd wymiany z urzędem celnym wymienionym w pozwoleniu.

   Urząd wymiany, nie posiadając odpisu zezwolenia wywozu, nie może przekazać danej przesyłki do odprawy celnej, lecz musi się zwrócić wpierw do danego urzędu celnego, wymienionego w zezwoleniu o nadesłanie kopii pozwolenia skierowanego tam przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu;
5. placówki nie przestrzegają przepisów odnośnie wysyłania paczek do Z. S. R. R. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 12 z 1948 r. poz. 27) i nie żądają od stron wymaganych dokumentów, jak świadectwo pochodzenia, zaświadczenie dezynfekcyjne, weterynaryjne i t. p.

Uchybienia wymienione wyżej świadczą, iż placówki pocztowe nie zaznajamiają się z obowiązującymi przepisami i powodują trudności w odprawie przesyłek pocztowych zagranicę. Stan taki nie może być dalej tolerowany i dlatego Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządza co następuje:

1. Naczelnicy urzędów pocztowych dołożą

wszelkich starań, by pracownicy zatrudnieni w oddziałach nadawczych przy przyjmowaniu przesyłek listowych i paczek zagranicę zaznajomili się z powołanymi wyżej przepisami i dopilnują osobiście lub przez wyznaczonych do tego pracowników, by przepisy te były bezwzględnie wykonywane. Należy w tym celu urządzić konferencje i odnośne zagadnienia wspólnie przedyskutować.

2. Inspektorzy Okręgowi powinni przy rewizjach placówek pocztowych zwracać specjalną uwagę, czy pracownicy pocztowi zaznajomieni są z odnośnymi przepisami, a szczególnie z instrukcją o ograniczeniach wywozowych dla towarów wysyłanych zagranicę w przesyłkach pocztowych.

3. Urzędy wymiany (pocztowo-celne) po upływie dwóch tygodni od chwili ogłoszenia niniejszego okólnika obowiązane są komunikować odnośnym Dyrekcjom O. P. i T. popełnione uchybienia przez placówki nadawcze celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności służbowej.

Nr PZ. 520 z dnia 28 grudnia 1948 r.

KOMUNIKATY:

Nadawanie paczek wartościowych za opłatą kredytowaną przez Ministerstwo Skarbu.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zezwoliło Ministerstwu Skarbu na nadawanie za opłatą kredytowaną listów wartościowych i paczek wartościowych z zawartością znaków wartościowych pod adresem kas urzędów skarbowych oraz urzędów celnych.

Przesyłki te będą nadawane w up. Warszawa 51.

Na stronie adresowej listów wartościowych oraz na adresach pomocniczych zamiast kwoty przypadającej opłaty będzie umieszczony napis: „Opłata kred. zarz. M. P. i T. Nr PK. 234 z dn. 23. XII. 1948 r.“

Nr PK. 234 z dnia 23 grudnia 1948 r.

Paczki za ulgową opłatą wysyłane przez Państwowe Zakłady Pomocy Szkolnych.

Prawo nadawania za ulgową opłatą paczek z pomocami szkolnymi, przyznane Państwowym Zakładom Pomocy Szkolnych w Warszawie oraz Oddziałowi tych Zakładów w Katowicach, przedłuża Ministerstwo Poczt i Telegrafów do dnia 31 grudnia 1949 r.

Przy przyjmowaniu paczek z pomocami szkolnymi, nadawanych za ulgową opłatą, należy stosować się do postanowień komunikatu Nr PK. 132 z dnia 24 grudnia 1947 r., ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym M. P. i T. Nr 1 z 1948 r.

Nr PK. 232 z dnia 23 grudnia 1948 r.

Sporządzanie rachunków miesięcznych P. K. O.

Po wejściu w życie z dniem 1. X. 48 r. nowej instrukcji o obrocie czekowym dla urzędów i agencji poczt.-telekom. jako zbiornic PKO (Wydanie III zatw. przez Min. P. i T. dn. 26. VI. 48 r.) placówki p. t. winny wpłaty na rachunki czekowe PKO umieszczać w rachunkach miesięcznych z rozbiciem na dwie grupy: na wpłaty czekowe zwykłe (zarówno dla Oddziału PKO miejscowego, jak również dla wszystkich Oddziałów zamiejscowych) oraz na wpłaty z tytułu opłat radiofonicznych.

Niektóre jednak placówki p. t. (najczęściej z Dyr. O. P. i T. katowickiej, gdańskiej i wrocławskiej) sporządzają rachunki miesięczne niewłaściwie, nie stosując się do postanowień instrukcji, a mianowicie:

1) wpłaty czekowe zwykłe (miejscowe i zamiejscowe) rozbijają na poszczególne Oddziały PKO na odwrotnej stronie używanego dotychczas formularza rachunku miesięcznego druk PKO Nr 157a/45.
2) wpłaty czekowe zwykłe łączą z wpłatami radiowymi.

Przytoczony sposób sporządzania rachunków miesięcznych stanowi dla placówek p. t. dodatkową, zbędną pracę, PKO zaś wysoce utrudnia, a często uniemożliwia uzgodnienie ich z miesięcznymi wykazami stanu kont placówek p. t., a w wielu wypadkach pociąga za sobą niemożliwość ustalenia charakteru różnicy.

Zgodnie z objaśnieniami podanymi do rozdz. V wspomnianej instrukcji, przy używaniu w okresie przejściowym druku rachunku miesięcznego dawnego wzoru, należy na odwrotnej stronie rachunku wpisać w pierwszej kolumnie (Warszawa) łączną sumę zwykłych wpłat miejscowych i zamiejscowych, wyprowadzoną uprzednio na wykazie „M“ (§ 25 instrukcji) i w drugiej kolumnie (Lublin) — sumę wpłat z wykazu „opłaty radiofoniczne“, następnie należy wyprowadzić łączną sumę wszystkich wpłat przyjętych w danym dniu i przenieść ją do odpowiedniej kolumny na czołowej stronie rachunku.

W celu uniknięcia niewłaściwości przy sporządzaniu rachunku miesięcznego P. K. O., placówki p. t. winny zapoznać się dokładnie z postanowieniami rozdz. V instrukcji.

Równocześnie podaje się do wiadomości, iż rachunek miesięczny P. K. O. według nowego wzoru (druk P. K. O. Nr 157/48) został już wykonany, wobec czego placówki p. t. mogą go natychmiast zapotrzebować.

Nr PK. (PRP) 221 z dnia 18 grudnia 1948 r.

Prenumerata „Union Postale".

Począwszy od stycznia 1949 roku miesięcznik Światowego Związku Pocztowego „Union Postale" ukazywać się będzie w zmienionej formie t. j. w językach francuskim, angielskim, hiszpańskim i rosyjskim, z dodanymi prawdopodobnie następnie oddzielnymi broszurami w języku arabskim i chińskim.

Poza tym treść pisma w większej niż dotychczas mierze uwzględniać będzie zagadnienia eksploatacji pocztowej, urządzeń mechanicznych i organizacji służby, co — obok użyteczności miesięcznika dla studiów językowych — skłania Ministerstwo P. i T. do dołożenia starań, by pismo to znalazło możliwe szerokie rozpowszechnienie wśród pracowników, stykających się praktycznie z międzynarodową służbą pocztową.

W związku z podniesieniem kosztów nakładu pisma prenumerata za 1949 rok wynosi 620 zł rocznie.

Należność za prenumeratę należy wpłacić na konto Ministerstwa P. i T. w P. K. O. Nr I. 3000 do dnia 25 stycznia 1949 r. z zaznaczeniem charakteru wpłaty na blankiecie.

Nr PZ. 125 z dnia 27 grudnia 1948 r.

Rozszerzenie obrotu pocztowego z Niemcami.

W uzupełnieniu komunikatów:
Nr PZ. 200 z dnia 25. III. 48 r. (Dz. Urz. Nr 8/48),
Nr PZ. 210 z dnia 20.IV.48 r. (Dz. Urz. Nr 9/48), i
Nr PZ. 200 z dnia 1.VII.48 r. (Dz. Urz. Nr 14/48)
podjęty zostaje ruch druków również ze strefą francuską w Niemczech.

Druki winny odpowiadać warunkom, przepisanym Konwencją paryską Światowego Związku Pocztowego; podlegają one ponadto zakazom i ograniczeniom, wyszczególnionym w komunikacie Nr PZ. 521 z dnia 21. IV. 48 r. (Dz. Urz. 9/48).

Jednocześnie przypomina się, że wobec istniejących ograniczeń papiery handlowe do amerykańskiej, brytyjskiej i francuskiej strefy Niemiec mogą być adresowane jedynie do jednego z banków w tym kraju.

Nr PZ. 200 z dnia 23 grudnia 1948 r.

Podwyższenie celnych opłat manipulacyjnych.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 grudnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 60 poz. 472) ustaliło celne opłaty manipulacyjne od nadsyłanych do Polski przesyłek pocztowych z darami w następującej wysokości:

1. do 2 kg wagi brutto 200 zł.
2. powyżej 2 do 5 kg wagi brutto 500 zł.
3. powyżej 5 do 20 kg wagi brutto 1.000 zł.

Wymienione rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r. Z dniem tym unieważnia się komunikat Ministerstwa z dnia 6 listopada 1947 r. Nr PZ. 500 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 23, str. 452.).

Nr PZ. 500 z dnia 29 grudnia 1948 r.

Niewłaściwe wypełnianie odcinka dla odbiorcy przekazu gazetowego.

Administracje czasopism żalą się, że placówki pt. przy przekazywaniu przedpłat na czasopismo nie podają na odcinku dla odbiorcy przekazu gazetowego czytelnej i dokładnej nazwy placówki pt. Zamieszczenie na odcinku niemożliwego często do odczytania odcisku datownika oraz niepodanie na nim, w miejscu przeznaczonym na oznaczenie nadawcy, nazwy placówki p. t. uniemożliwia wydawcy wysyłkę czasopism do placówki.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów przypomina, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami gazetowymi na odcinku dla odbiorcy służbowego przekazu gazetowego należy zamieszczać wyraźny odcisk datownika, a ponadto podawać odręcznie lub za pomocą pieczątki podłużnej nazwę placówki p. t. oraz nazwę powiatu i województwa, na terenie którego placówka znajduje się.

Nr PK. 320 z dnia 28 grudnia 1948 r.

Legitymacje unieważnione.

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

Wystawione przez Dyr. Okr. P. i T.	Nr legitym.	Nazwisko i imię	Stanowisko służbowe	Miejsce służbowe
Lublin	1205	Padwicki Władysław	pocztylion	Upt. Hrubieszów
Olsztyn	4?4	Makowska Jadwiga	kontr. asyst.	Rej. Urz Tf Tg. Olsztyn
Wrocław	2314	Słowik Julia	żona st. asyst.	Upt. Wrocław 2
„	2399	Dublanica Michał	kontr prac fiz	Upt Wrocław 3
„	2415	Szydłowski Michał	pocztylion	Upt. Wroclaw 3
„	1613	Spólnik Anna	żona st eksped.	Upt. Nowa Ruda

O osobach legitymujących się unieważnionymi dokumentami należy zawiadomić organa MO., dokument zaś odebrać i przesłać właściwej Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów lub Ministerstwu Poczt i Telegrafów.

Nr Pr. 12/49 z dnia 30 grudnia 1948 r.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Min. P. i T. i Dziennika Taryf P. i T.

Wobec spodziewanej w najbliższym czasie reorganizacji wydawnictw urzędowych ustala się prenumeratę Dziennika Urzędowego i Dziennika Taryf jedynie na **pierwszy kwartał 1949 r.** w nast. wysokości:

Dz. Urzędowy	—	200 zł.
Dz. Taryf	—	80 zł.

Pracownikom Resortu Poczt i Telegrafów przysługuje ulgowa prenumerata w wysokości 50% normalnej prenumeraty wymienionych wydawnictw.

Należność za prenumeratę należy wpłacić z góry na konto czekowe P. K. O. nr I-3000 z podaniem tytułu wpłaty.

Nr DR. 40 z dnia 31 grudnia 1948 r.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczt. i Telegraf. Warszawa, pl. Małachowskiego 2, p. 211. Wpłaty za Dziennik Urzędowy należy uskuteczniać na konto czekowe P. K. O. Nr I — 3000. Prenumerata za I-szy kwartał wynosi 200 zł.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 7500 Zam. 75 B-66659

Cena 18 zł